

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 21/15
Λουξεμβούργο, 26 Φεβρουαρίου 2015

Απόφαση στην υπόθεση C-238/14
Επιτροπή κατά Λουξεμβούργου

Το Λουξεμβούργο παρέβη την υποχρέωσή του για πρόληψη της καταχρήσεως των συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου οι οποίες συνάπτονται με τους συμβασιούχους ορισμένου χρόνου στον τομέα του θεάματος

Συγκεκριμένα, το λουξεμβουργιανό δίκαιο δεν προβλέπει κανέναν αντικειμενικό λόγο δικαιολογούντα τη διαδοχική σύναψη τέτοιων συμβάσεων

Για την πρόληψη της καταχρήσεως των διαδοχικών συμβάσεων ορισμένου χρόνου (ΣΟΧ), η συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου¹ επιβάλλει στα κράτη μέλη, όταν δεν υφίστανται ισοδύναμα νομικά μέτρα με σκοπό την πρόληψη των καταχρήσεων, να επισημαίνουν τους αντικειμενικούς λόγους οι οποίοι δικαιολογούν την ανανέωση των συμβάσεων ή να καθορίζουν τη μέγιστη συνολική διάρκεια των συμβάσεων ή τον αριθμό των ανανεώσεών τους.

Το λουξεμβουργιανό δίκαιο προβλέπει ότι η διάρκεια των ΣΟΧ δεν μπορεί, για τον ίδιο μισθωτό εργαζόμενο, να υπερβεί τους 24 μήνες, περιλαμβανομένων των ανανεώσεων. Εντούτοις, άλλη διάταξη του λουξεμβουργιανού δικαίου προβλέπει ότι οι ΣΟΧ, οι οποίες συνάπτονται με τους συμβασιούχους ορισμένου χρόνου στον τομέα του θεάματος, μπορούν να ανανεωθούν περισσότερες από δύο φορές, ακόμα και για συνολική διάρκεια υπερβαίνουσα τους 24 μήνες, χωρίς ωστόσο να θεωρηθούν συμβάσεις αορίστου χρόνου (ΣΑΧ). Συναφώς, το Λουξεμβούργο προβάλλει ως αιτιολογία το γεγονός ότι οι συμβασιούχοι ορισμένου χρόνου στον τομέα του θεάματος μετέχουν σε ατομικά και χρονικώς περιορισμένα σχέδια, οπότε οι προσωρινές ανάγκες των εργοδοτών για προσλήψεις συνιστούν «αντικειμενικό λόγο», δικαιολογούντα την ανανέωση των ΣΟΧ.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι το λουξεμβουργιανό δίκαιο δεν προβλέπει κανέναν αντικειμενικό λόγο για την πρόληψη της καταχρήσεως των διαδοχικών ΣΟΧ οι οποίες συνάπτονται με τους συμβασιούχους ορισμένου χρόνου στον τομέα του θεάματος. Συνεπώς, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου προσφυγή παραβάσεως κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου.

Με τη σημερινή απόφασή του, το Δικαστήριο κρίνει ότι **η ανανέωση των διαδοχικών ΣΟΧ οι οποίες συνάπτονται με τους συμβασιούχους ορισμένου χρόνου στον τομέα του θεάματος δεν δικαιολογείται, στο λουξεμβουργιανό δίκαιο, από «αντικειμενικό λόγο»**: συγκεκριμένα, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι το Λουξεμβούργο δεν εξήγησε τίνι τρόπω η εθνική νομοθεσία απαιτεί οι συμβασιούχοι ορισμένου χρόνου στον τομέα του θεάματος να ασκούν δραστηριότητες προσωρινής φύσεως. Επομένως, οι εργοδότες δύνανται να συνάπτουν διαδοχικές ΣΟΧ με τους συμβασιούχους ορισμένου χρόνου στον τομέα του θεάματος όχι μόνον προς κάλυψη προσωρινών αναγκών, αλλά και για την κάλυψη μόνιμων και διαρκών αναγκών προσωπικού. Ακόμα και αν υποτεθεί ότι το λουξεμβουργιανό δίκαιο επιδιώκει τον σκοπό που επικαλέστηκε το Λουξεμβούργο (δηλαδή την παροχή ορισμένης ευελιξίας καθώς και κοινωνικών οφελών στους συμβασιούχους ορισμένου χρόνου στον τομέα του θεάματος προσφέροντας στους εργοδότες τη δυνατότητα να προσλαμβάνουν τακτικώς τους εν λόγω εργαζομένους βάσει ΣΟΧ), βάσει του σκοπού αυτού δεν μπορεί να αποδειχθεί η ύπαρξη επακριβών και συγκεκριμένων συνθηκών, οι οποίες

¹ Η συμφωνία αυτή περιλαμβάνεται στο παράρτημα της οδηγίας 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP (ΕΕ L 175, σ. 43).

χαρακτηρίζουν τη δραστηριότητα των συμβασιούχων ορισμένου χρόνου στον τομέα του θεάματος και, συνεπώς, δικαιολογούν στο ιδιαίτερο αυτό πλαίσιο τη σύναψη διαδοχικών ΣΟΧ.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή λόγω παραβάσεως, στρεφόμενη κατά κράτους μέλους το οποίο παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το δίκαιο της Ένωσης, μπορεί να ασκηθεί από την Επιτροπή ή από άλλο κράτος μέλος. Αν το Δικαστήριο διαπιστώσει την ύπαρξη παραβάσεως, το καθού κράτος μέλος πρέπει να συμμορφωθεί με την απόφαση το συντομότερο.

Όταν η Επιτροπή θεωρεί ότι το κράτος μέλος δεν συμμορφώθηκε προς την απόφαση, μπορεί να ασκήσει νέα προσφυγή, ζητώντας την επιβολή χρηματικών κυρώσεων. Πάντως, σε περίπτωση μη ανακοινώσεως στην Επιτροπή των μέτρων για τη μεταφορά μιας οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο, το Δικαστήριο μπορεί, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, να επιβάλει κυρώσεις με την πρώτη του απόφαση.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσιεύσεώς της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582